

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1001

гр. Варна, 15.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ ТО, в закрито заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

Членове: Диана К. Стоянова
Елина Пл. Карагьозова

като разгледа докладваното от Марин Г. Маринов Въззивно гражданско дело № 20243100500473 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от „БАНКА ДСК“ АД, гр. София, чрез юриск. М. Д., против Решение № 2408/02.07.2023 г. по г. д. № 8706/2022 г. по описа на Районен съд – Варна в частта, с която първоинстанционният съд е отхвърлил предявените от въззивника срещу С. А. А. искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 21, ал. 1 ЗКСД, вр. чл. 86 ЗЗД **за разликата над присъдената главница в размер на 7832,32 лв. до предявените 12119,64 лева**, за сумата от **954,40 лева** – дължима договорна лихва за периода от 20.06.2021 г. до 04.07.2022 г. и за сумата от **49,68 лева**, представляваща обезщетение за забава /лихвена надбавка за забава/, начислено за периода от 20.06.2021 г. до 04.07.2022 г.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и необоснованост на решението. Твърди се, че процесният договор за банков кредит е действителен, като покривал законовите съдържателни изисквания по чл. 7 ЗКСД и при спазване изискването на чл. 16, ал. 1 ЗКСД, с което породил валидно правоотношение между страните по него. Оспорва извода на първоинстанционния съд за липса на фиксиран размер на лихвата по кредита, като сочи, че съгласно чл. 20, ал. 1 и 2 и чл. 23, ал. 3 ЗКСД банката имала право да начисли възнаградителна лихва в максимален размер от 7 % за времето на гратисния период на договора, с което кредитополучателят бил запознат при сключването му. Жалбоподателят излага съображения, че доколкото в ЗКСД липсвала легална дефиниция за понятието „фиксиран лихвен процент по кредита“ по аналогия следвало да намери приложение §1, т. 5 от ДР на ЗПК. Твърди, че съгласно чл. 24, ал. 1 ЗКСД общият размер на задължението се формирал след изтичане на гратисния период, поради което не било възможно съставянето на погасителен план при сключването на договора, а в чл. 5 от същия било посочено, че погасителен план се изготвя и

предоставя на кредитополучателя след изтичането на гратисния период и при поискване. С оглед изчерпателно изброените основА.я за нищожност на договор за кредит по чл. 17, ал. 6 ЗКСД жалбоподателят счита, че липсата на погасителен план не влече нищожност на процесния договор. Твърди, че правото на изготвяне на погасителен план е преминало върху кредитодателя, след като кредитополучателят не го е упражнил в срок по смисъла на чл. 131, ал. 1 ЗЗД. На изложените във въззивната жалба основА.я се иска отмяна на първоинстанционното решение в обжалваната му част.

Въззиваемата страна е уведомена на основА.е чл. 40 ГПК. В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК не е постъпил писмен отговор от въззиваемата страна.

Съдът намира, че жалбата е депозирана в законоустановения срок и съдържа изискуемите по чл. 260 ГПК реквизити и приложения по чл. 261 ГПК.

Не са направени доказателствени искА.я.

Производството следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседА.е с призоваване на стрА.те.

По гореизложените съображения и на основА.е чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по възз. гр. д. № 473/2024 г. за **24.04.2024 г., от 13.30 часа**, за които дата и час да се уведомят стрА.те.

ДОПУСКА до събиране като доказателство по делото приложеното към въззивната жалба копие от погасителен план по договора за кредит.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____